30/05/2020

Η μνήμη της Αλώσεως στην Παναγία τη Δακρυρροούσα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου

Με αφορμή την Άλωση της Κωνσταντινούπολης ο μακαριστός Ιερισσού Νικόδημος με την υποστήριξη του τ. Υπουργού κ. Χρήστου Πάτχα, ο οποίος είχε την καταγωγή του από την Αρναία, ανήγειρε το Μητροπολιτικό Μέγαρο Αρναίας και το Μητροπολιτικό Παρεκκλήσιο της Παναγίας της Δακρυρροούσης, η οποία δακρύζει έχοντας τον Μέγα Κωνσταντίνο από τη μία πλευρά και τον Κωνσταντίνο Παλαιολόγο ΙΑ’ από την άλλη με φόντο τα τείχη της Πόλης και την Αγία Σοφία. Την ημέρα της θλιβερής επετείου της Αλώσεως κάθε χρόνο, 29 Μαΐου, τιμάται η μνήμη της Βασιλευούσης με μνημόσυνο.

Τη φετινή χρονιά σε όλες τις Ιερές Ακολουθίες προέστη ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιερισσού, Αρδαμερίου και Αγίου Όρους κ. Θεόκλητος πλαισιούμενος από τους Παν. Αρχιμ. π. Χρυσόστομο Μαιδώνη, Ιεροκήρυκα και Επίτιμο Πρωτοσύγκελλο, π. Δωρόθεο Ζέρβα, Γενικό Αρχιερατικό Επίτροπο, τους Αιδ. Οικ. π. Κωνσταντίνο Αγούλα, π. Γεώργιο Τρικκαλιώτη και τον Διάκονο π. Κωνσταντίνο

Ισαακίδη. Συμπροσευχόμενοι διακόνησαν οι Παν. Αρχιμ. π. Ιγνάτιος Ριγανάς Ιεροκήρυξ και Πρωτοσύγκελλος, π. Παίσιος Σουλτανικάς και ο Αιδ. Πρωτ. Νικόλαος Γιαννούλης

Ο π. Ιγνάτιος κήρυξε το Θείο Λόγο αναφερόμενος τόσο στη Μεγάλη Δεσποτική εορτή της Αναλήψεως του Κυρίου όσο και στην αποφράδα ημέρα της Αλώσεως της Πόλης.

Κατ' αρχήν ερμήνευσε την Ανάληψη του Κυρίου μας, που είναι το πλήρωμα της κατά Χριστόν Οικονομίας, ως τη θέωση της ανθρώπινης φύσεως εκ μέρους του Κυρίου μας και την ανάβασή της κεκαθαρμένης και τεθεωμένης στον Ουράνιο Πατέρα, παίρνοντας αφορμή από το δεύτερο και τρίτο στιχηρό των Αίνων της εορτής της Αναλήψεως. Ο Αναληφθείς Κύριος ενδεδυμένος αχώριστα την ανθρώπινη φύση, ως Θεάνθρωπος, την καθαρίζει από την αμαρτία με το Πανάγιο Αίμα Του και περιβεβλημένη με τη Δόξα της Αναστάσεώς Του, την ανεβάζει στον Θεό Πατέρα, ενθρονίζοντάς την στα δεξιά Του!

Παράλληλα ο ομιλητής αναφέρθηκε στο δράμα της πτώσεως της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, που όπως είπε το πριόνισμά της ξεκίνησε από την εκ μέρους των Φράγκων, επί Καρλομάγνου, κατάκτηση του Πατριαρχείου της Ρώμης, με τον ενδόμυχο πόθο – σκοπό όλοι οι Χριστιανικοί Λαοί να υποταχθούν στον Φράγκο Πάπα της Ρώμης. Έκανε λόγο για τις αιρετικές διδασκαλίες που άφθονα εισήγαγαν στην πίστη της Μιάς Εκκλησίας του Χριστού, όπως το Filioque, δηλαδή ότι το Άγιο Πνεύμα εκπορεύεται και εκ του Υιού, τις αξιομισθίες των Αγίων, τα Άζυμα στη Θεία Ευχαριστία, την τιμωρία του ανθρώπου για την ικανοποίηση της Θείας Δικαιοσύνης, την υποχρεωτική αγαμία του Κλήρου, το αλάθητο του Πάπα κ.α. Διευκρίνισε δε ότι αποκορύφωμα του μίσους της Παπικής Εκκλησίας, ήταν οι Σταυροφορίες, με πρόσχημα δήθεν την απελευθέρωση των Αγίων Τόπων από το Ισλάμ, με αίσχιστο γεγονός την Άλωση της Πόλεως από τους Σταυροφόρους το 1204! Μίλησε για την καταλήστευση των πνευματικών θησαυρών της Ανατολής και των Ιερών Λειψάνων των Αγίων που μεταφέρθηκαν στη Δύση και την τελική συρρίκνωση της Αυτοκρατορίας επί 200 χρόνια, που δεν ορθοπόδησε ποτέ.

Τέλος μίλησε για την επαίσχυντη Σύνοδο Φεράρας – Φλωρεντίας, στην οποία σύρθηκε ο Πατριάρχης και ο Αυτοκράτορας, με σκοπό την υποταγή στον Πάπα και τη νόθευση της αμωμήτου πίστεώς μας, για να έρθη η πολυπόθητη βοήθεια της Δύσεως εναντίον των Μωαμεθανών. Περιέγραψε την αχαρακτήριστη σύμπραξη Πολιτείας (Παλαιολόγων) και ιντελιγκέντσιας (Βησαρίων, Πλήθων ο Γεμιστός κ. α.) που κατέληξε στο μαρτύριο του Παλαιολόγου μπροστά από την Κερκόπορτα, να ποτίζη μέχρι σήμερα με αίμα το χώμα της Πόλης... Έπλεξε δε το εγκώμιο της Μαρτυρικής Εκκλησίας του Πατριαρχείου της Κωνσταντινουπόλεως, που κράτησε

άσβεστη τη σπίθα της Ρωμιοσύνης και της Ορθοδοξίας, ώστε να φουντώση ξανά πάλι στο ΄21!

Προ της Απολύσεως εψάλη Τρισάγιο για τον τελευταίο Βυζαντινό Αυτοκράτορα, Κωνσταντίνο Παλαιολόγο και όλους τους πεσόντες στο πλάι του, οι οποίοι υπερασπίστηκαν την Κωνσταντινούπολη.

Παρακολουθήστε το σχετικό βίντεο:

Δείτε φωτογραφικό υλικό: